Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1941	Ausgegeben zu Krakau, den 10. Mai 1941 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 10 maja 1941 r.	Nr. 41

Inhalt / Treść

Verordnung
über das berufsbildende Schulwesen im Generalgouvernement.

Vom 29. April 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1
Aufbau.

Das berufsbildende Schulwesen wird auf der Grundlage von Berufs- und Fachschulen aufgebaut.

A. Berufsschulen.

§ 2

Berufsschulen sind Berufspflichtschulen und Berufsvorschulen.

I. Berufspflichtschulen.

§ 3
Begriff.

(1) Berufspflichtschulen sind Schulen, die neben der Berufslehre, einer praktischen Berufs- oder Arbeitstätigkeit pflichtmässig besucht werden müssen.

(2) Die Berufspflichtschule hat die Aufgabe, die in praktischer Lehre oder Arbeit erworbenen Fertigkeiten durch theoretische Unterweisungen zu ergänzen.

§ 4
Berufsschulpflicht.

(1) Mit der Beendigung der Volksschule beginnt die Pflicht zum Besuch der Berufspflichtschule.

Rozporządzenie
o szkolnictwie zawodowo-kształcącym w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 29 kwietnia 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I. str. 2077) rozporządzam:

§ 1
Zakładanie.

Szkolnictwo zawodowo-kształcące zakłada się na podwalinach szkół zawodowych i fachowych.

A. Szkoły zawodowe.

§ 2

Szkołami zawodowymi są obowiązkowe szkoły zawodowe i przedszkola zawodowe.

I. Obowiązkowe szkoły zawodowe.

§ 3
Pojęcie.

(1) Obowiązkowymi szkołami zawodowymi są szkoły, do których musi się uczęszczać obowiązkowo obok nauki zawodowej, praktycznej czynności zawodowej lub robotniczej.

(2) Obowiązkowa szkoła zawodowa ma za zadanie, nabyte w czasie praktycznej nauki lub pracy biegłości uzupełnić teoretycznymi naukami.

§ 4
Obowiązek uczęszczania do szkoły zawodowej.

(1) Z ukończeniem szkoły powszechnej rozpoczyna się obowiązek uczęszczania do obowiązkowej szkoły zawodowej.

(2) Die Berufsschulpflicht dauert 3 Jahre, für landwirtschaftliche Berufe 2 Jahre. Lehrlinge sind darüber hinaus bis zum Ende der Lehrzeit berufsschulpflichtig, wenn fachlich ausgerichtete Berufsschuleinrichtungen vorhanden sind.

(3) Die Regierung des Generalgouvernements kann hinsichtlich der Dauer abweichende Anordnungen treffen.

(4) Bei Berufswechsel lebt die Pflicht zum Besuch der Berufspflichtschule wieder auf. Früherer Berufsschulbesuch kann angerechnet werden.

§ 5

Vorzeitige Beendigung der Berufsschulpflicht.

Die Berufsschulpflicht endet vor Ablauf der im § 4 Abs. 2 bezeichneten Zeit,

1. wenn die Schulaufsichtsbehörde feststellt, dass die bisherige Ausbildung des Berufsschulpflichtigen den Besuch der Berufspflichtschule fortan entbehrlich macht. Dies gilt insbesondere für Mädchen, die keinen besonderen Beruf ergreifen, nach einjährigem Besuch einer Haushaltungsschule;
2. mit der Vollendung des 18. Lebensjahres, soweit es sich nicht um Lehrlinge handelt, die nach § 4 Abs. 2 Satz 2 fachlich ausgerichtete Berufsschuleinrichtungen zu besuchen haben;
3. mit der Heirat des Berufsschulpflichtigen.

§ 6

Erfüllung der Berufsschulpflicht.

(1) Die Berufsschulpflicht ist durch Besuch derjenigen Berufspflichtschule zu erfüllen, die von der Schulaufsichtsbehörde für den Berufsschulpflichtigen vorgeschrieben ist.

(2) Die Verpflichtung zum Besuch der Berufspflichtschule besteht für alle Jugendlichen, solange sie nicht

1. mindestens 24 Stunden wöchentlich am Unterricht einer anderen von der Schulaufsichtsbehörde anerkannten Schule teilnehmen;
2. im Arbeitsdienst stehen.

(3) Bildungsunfähige Kinder können durch die Schulaufsichtsbehörde von der Berufsschulpflicht befreit werden.

§ 7

Berufsschulzwang.

Jugendliche, welche die Pflicht zum Besuch der Berufspflichtschule nicht erfüllen, werden ihr zwangsweise zugeführt. Hierbei kann die Hilfe der Polizei in Anspruch genommen werden.

§ 8

Anhaltung zum Schulbesuch.

(1) Wer für die Person des Schulpflichtigen zu sorgen hat sowie der, dem Erziehung oder Pflege des Schulpflichtigen obliegt, ist dafür verantwortlich, dass der Schulpflichtige am Unterricht und an den sonstigen Veranstaltungen der Schule regelmässig teilnimmt und sich der Schulordnung

(2) Obowiązek uczęszczania do szkoły zawodowej trwa 3 lata, dla zawodów rolniczych 2 lata. Uczniowie poza tym aż do ukończenia nauki podlegają obowiązkowi uczęszczania do szkoły zawodowej, jeżeli istnieją fachowo urządzone zawodowe instytuty szkolne.

(3) Rząd Generalnego Gubernatorstwa może odnośnie do trwania wydać odmienne zarządzenia.

(4) Przy zmianie zawodu odżywa znowu obowiązek uczęszczania do obowiązkowej szkoły zawodowej. Wcześniejsze uczęszczanie do szkoły zawodowej może być zaliczone.

§ 5

Przedwczesne ukończenie obowiązku uczęszczania do szkoły zawodowej.

Obowiązek uczęszczania do szkoły zawodowej kończy się przed upływem czasu, określonego w § 4 ust. 2,

1. jeżeli szkolna władza nadzorcza ustali, że dotychczasowe wykształcenie osób, podlegających obowiązkowi uczęszczania do szkoły zawodowej, czyni odtąd zbędnym uczęszczanie do obowiązkowej szkoły zawodowej. W szczególności obowiązuje to odnośnie do dziewcząt, które nie imają się żadnego zawodu szczególnego, po jednorocznym uczęszczaniu do szkoły gospodarstwa domowego;
2. z ukończeniem 18-go roku życia, o ile nie chodzi o uczniów, obowiązanych według § 4 ust. 2 zd. 2 do uczęszczania do fachowo urządzonych zawodowych instytutów szkolnych;
3. z zawarciem małżeństwa przez osobę, obowiązaną do uczęszczania do szkoły zawodowej.

§ 6

Spełnianie obowiązku uczęszczania do szkoły zawodowej.

(1) Obowiązek uczęszczania do szkoły zawodowej należy spełniać przez uczęszczanie do tej obowiązkowej szkoły zawodowej, którą szkolna władza nadzorcza przepisała dla osoby, podlegającej obowiązkowi uczęszczania do szkoły zawodowej.

(2) Obowiązek uczęszczania do obowiązkowej szkoły zawodowej istnieje dla wszystkich osób młodocianych, jak długo one

1. przynajmniej 24 godzin tygodniowo nie biorą udziału w nauce innej szkoły, uznanej przez szkolną władzę nadzorczą;
2. nie pozostają w służbie pracy.

(3) Dzieci niepojętne mogą być przez szkolną władzę nadzorczą zwolnione od obowiązku uczęszczania do szkoły zawodowej.

§ 7

Przymus uczęszczania do szkoły zawodowej.

Młodociani, nie spełniający obowiązku uczęszczania do obowiązkowej szkoły zawodowej, będą do niej przymusowo doprowadzeni. Przy tym można korzystać z pomocy policji.

§ 8

Skłanianie do uczęszczania do szkoły.

(1) Kto powinien mieć staranie o osobę, podlegającą obowiązkowi szkolnemu, jako też na kim ciąży obowiązek wychowania lub pieczy nad nią, odpowiedzialny jest za regularne branie udziału w nauce i innych imprezach szkoły przez osobę, podlegającą obowiązkowi szkolnemu, oraz za sto-

sowie den zur Schulgesundheitspflege erlassenen Anordnungen fügt.

(2) Wer für die Person des Schulpflichtigen zu sorgen hat, hat den Schulpflichtigen für den Schulbesuch nach Massgabe der hierüber erlassenen Bestimmungen auszurüsten.

(3) Lehrherren, Dienstherren, Betriebsführer oder deren Bevollmächtigte haben dem Schulpflichtigen die zur Erfüllung der Schulpflicht erforderliche Zeit zu gewähren und ihn zur Erfüllung der Schulpflicht anzuhalten. Lohnkürzungen aus Anlass des Besuchs der Berufspflichtschule sind unzulässig.

§ 9

Strafbestimmungen.

(1) Wer den Bestimmungen über die Berufsschulpflicht vorsätzlich oder fahrlässig zuwiderhandelt, wird im Verwaltungsstrafverfahren nach Massgabe der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 300) bestraft, sofern nicht nach anderen Vorschriften eine höhere Strafe verwirkt ist.

(2) In gleicher Weise wird bestraft, wer vorsätzlich Berufsschulpflichtige oder die im § 8 bezeichneten Personen durch Missbrauch des Ansehens, durch Überredung oder durch andere Mittel dazu bestimmt, den Vorschriften über die Berufsschulpflicht zuwiderzuhandeln.

(3) Die Strafverfolgung tritt nur auf Antrag des Schulleiters oder der Schulaufsichtsbehörde ein; der Antrag kann zurückgenommen werden.

(4) Den Strafbescheid erlässt der Kreishauptmann (Stadthauptmann).

II. Berufsvorschulen.

§ 10

Begriff.

(1) Berufsvorschulen sind Schulen, die in praktischer und theoretischer Unterweisung für den späteren Eintritt in einen Beruf vorbereiten.

(2) Ihr Besuch ist freiwillig, schulgeldpflichtig und dauert grundsätzlich 3 Jahre. Der § 4 Abs. 3 findet entsprechend Anwendung.

(3) Während der Dauer des Besuchs einer Berufsvorschule ruht die Berufsschulpflicht.

B. Fachschulen.

§ 11

Begriff.

(1) Fachschulen sind Schulen, welche die für eine leitende Stellung im Berufsleben erforderlichen theoretischen und praktischen Kenntnisse und Fertigkeiten vermitteln.

(2) Der Besuch der Fachschulen ist freiwillig und schulgeldpflichtig.

(3) In eine Fachschule kann nur aufgenommen werden, wer eine abgeschlossene Berufslehre oder eine sonstige mehrjährige praktische Tätigkeit sowie den erfolgreichen Besuch einer Berufsschule nachweisen kann und ausreichende praktische Erfahrungen besitzt.

sowanie się jej do regulaminu szkolnego, jako też do zarządzeń, wydanych w celu szkolnej opieki zdrowotnej.

(2) Kto powinien mieć staranie o osobę, podlegającą obowiązkowi szkolnemu, powinien ją zaopatrzyć na uczęszczanie do szkoły stosownie do wydanych o tym postanowień.

(3) Pryncypałowie, służbodawcy, kierownicy zakładów lub ich pełnomocnicy powinni udzielać osobie, podlegającej obowiązkowi szkolnemu, czasu, wymaganego do spełniania obowiązku szkolnego i skłaniać ją do spełniania obowiązku szkolnego. Obniżki wynagrodzeń z powodu uczęszczania do obowiązkowej szkoły zawodowej są niedopuszczalne.

§ 9

Postanowienia karne.

(1) Kto umyślnie lub z niedbalstwa wykracza przeciw postanowieniom o obowiązku uczęszczania do szkoły zawodowej, karany będzie w postępowaniu karno-administracyjnym, stosownie do rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300), o ile według innych przepisów nie przewidziano cięższej kary.

(2) W równej mierze karany będzie, kto rozmyślnie przez nadużywanie powagi, namową lub innymi środkami nakłania osoby, podlegające obowiązkowi uczęszczania do szkoły zawodowej lub określone w § 8, do wykroczenia przeciw przepisom o zawodowym obowiązku szkolnym.

(3) Ściganie karne następuje tylko na wniosek kierownika szkoły lub szkolnej władzy nadzorczej; wniosek może być cofnięty.

(4) Orzeczenie karne wydaje Starosta Powiatowy (Miejski).

II. Przedszkola zawodowe.

§ 10

Pojęcie.

(1) Przedszkolami zawodowymi są szkoły, które udzielaniem nauki praktycznej i teoretycznej dają przygotowanie dla przyszłego wstąpienia do zawodu.

(2) Uczęszczanie do nich jest dobrowolne, połączone z obowiązkiem uiszczania opłaty szkolnej i trwa zasadniczo 3 lata. § 4 ust. 3 ma odpowiednie zastosowanie.

(3) Podczas uczęszczania do przedszkola zawodowego, obowiązek uczęszczania do szkoły zawodowej pozostaje w zawieszeniu.

B. Szkoły fachowe.

§ 11

Pojęcie.

(1) Szkołami fachowymi są szkoły, które dają teoretyczne i praktyczne wiadomości i biegłości, wymagane dla objęcia kierowniczego stanowiska w życiu zawodowym.

(2) Uczęszczanie do szkół fachowych jest dobrowolne i połączone z obowiązkiem uiszczania opłaty szkolnej.

(3) Do szkoły fachowej może zostać przyjęty tylko ten, kto może wykazać się ukończoną nauką zawodową lub inną kilkuletnią działalnością praktyczną, jako też uczęszczaniem z wynikiem dodatnim do szkoły zawodowej, oraz posiada wystarczające doświadczenia praktyczne.

C. Gemeinsame Bestimmungen.

§ 12

Errichtung von Berufs- und Fachschulen.

Die Errichtung oder Weiterführung von Berufs- und Fachschulen bedarf der Genehmigung des Distriktschefs.

§ 13

Unterhaltung der Berufs- und Fachschulen.

(1) Die Unterhaltung der Berufspflichtschulen obliegt den Gemeindeverbänden und kreisfreien Städten. Mit Genehmigung des Distriktschefs kann die Unterhaltung auch einer kreisangehörigen Stadt übertragen werden.

(2) Die Unterhaltung der Berufsvorschulen und Fachschulen obliegt bis zur anderweiten Regelung ihren bisherigen Trägern.

§ 14

Satzung und Schulordnung.

(1) Für jede Berufs- und Fachschule ist vom Schulträger eine Satzung und eine Schulordnung aufzustellen.

(2) Für private Fachschulen erlässt Satzung und Schulordnung der Distriktschef.

§ 15

Inhalt der Satzung.

Die Satzung muss Bestimmungen enthalten über den Schulträger, der die Kosten zur Unterhaltung der Schule aufzubringen hat, über Namen und Sitz der Schule, über Lehrziel sowie über Lehrplan, Aufnahmebedingungen, Schulgeld, Ferien, Wochenstunden und Anzahl und Vorbildung der erforderlichen Lehrkräfte.

§ 16

Inhalt der Schulordnung.

Die Schulordnung muss Bestimmungen enthalten über das Verhalten der Schüler zum Lehrer, innerhalb und ausserhalb der Schule sowie über Schulstrafen.

§ 17

Genehmigung von Satzung und Schulordnung.

(1) Die Satzung und die Schulordnung für Berufspflichtschulen, Berufsvorschulen und nichtprivate Fachschulen bedürfen der Genehmigung der Schulaufsichtsbehörde.

(2) Enthält die Satzung oder die Schulordnung nicht alle nach der Verordnung erforderlichen Bestimmungen oder wird sie nicht innerhalb der von der Schulaufsichtsbehörde gesetzten Frist aufgestellt, so kann die Schulaufsichtsbehörde die Satzung oder die Schulordnung ergänzen oder selbst erlassen.

§ 18

Schulhausmeister und Hilfskräfte.

Die in den Berufs- und Fachschulen beschäftigten Hausmeister und sonstigen Hilfskräfte haben den dienstlichen Anweisungen der Schulleiter und Schulaufsichtsbeamten zu folgen.

D. Schlussbestimmungen.

§ 19

Inkrafttreten.

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Juli 1941 in Kraft.

C. Postanowienia wspólne.

§ 12

Zakładanie szkół zawodowych i fachowych.

Zakładanie lub dalsze prowadzenie szkół zawodowych i fachowych wymaga zezwolenia Szefa Okręgu.

§ 13

Utrzymywanie szkół zawodowych i fachowych.

(1) Utrzymywanie obowiązkowych szkół zawodowych i fachowych jest obowiązkiem związków gmin i miast wydzielonych. Na podstawie zezwolenia Szefa Okręgu można przekazać utrzymywanie także miastu niewydzielonemu.

(2) Utrzymywanie przedszkoli zawodowych i szkół fachowych jest do czasu odmiennego uregulowania obowiązkiem organów, utrzymujących je dotychczas.

§ 14

Statut i regulamin szkolny.

(1) Dla każdej szkoły zawodowej i fachowej powinien organ, utrzymujący szkołę, ułożyć statut i regulamin szkolny.

(2) Statut i regulamin szkolny dla prywatnych szkół fachowych wydaje Szef Okręgu.

§ 15

Treść statutu.

Statut musi zawierać postanowienia co do utrzymującego szkołę, który ma pokrywać koszty na utrzymanie szkoły, o nazwie i siedzibie szkoły, o celu nauki, jako też o planie nauki, warunkach przyjęcia, opłacie szkolnej, feriach, ilości godzin tygodniowych oraz o ilości i przygotowaniu potrzebnych sił nauczycielskich.

§ 16

Treść regulaminu szkolnego.

Regulamin szkolny musi zawierać postanowienia co do zachowywania się uczniów wobec nauczyciela, w szkole i poza szkołą, jako też o karach szkolnych.

§ 17

Zatwierdzenie statutu i regulaminu szkolnego.

(1) Statut i regulamin szkolny dla obowiązkowych szkół zawodowych, przedszkoli zawodowych i nieprywatnych szkół fachowych wymagają zatwierdzenia szkolnej władzy nadzorczej.

(2) Jeżeli statut lub regulamin szkolny nie zawiera wszystkich postanowień, wymaganych w myśl rozporządzenia albo, jeżeli nie został on ułożony w zakreślonym przez szkolną władzę nadzorczą terminie, to szkolna władza nadzorcza może statut albo regulamin szkolny uzupełnić lub sama wydać.

§ 18

Dozorcy budynków szkolnych i siły pomocnicze.

Dozorcy domów i inne siły pomocnicze, zatrudnione w szkołach zawodowych i fachowych, winny słuchać poleceń służbowych kierowników szkół i urzędników, nadzorujących szkoły.

D. Postanowienia końcowe.

§ 19

Wejście w życie.

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1941 r.

(2) Die Abschnitte III und V (Artikel 15 bis 18 und Artikel 24 bis 35) des polnischen Gesetzes vom 11. März 1932 über die Schulverfassung (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 38 Pos. 389) sowie die sonstigen entgegenstehenden Vorschriften, insbesondere die Verordnung vom 21. November 1933 über die Organisation des Berufsschulwesens (Amtsblatt des Ministeriums für Religionsbekenntnisse und öffentliche Aufklärung Nr. 15 Pos. 202) treten mit Ablauf des 30. Juni 1941 ausser Kraft.

Krakau, den 29. April 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

(2) Rozdziały III i V (artykuły 15 do 18 i artykuły 24 do 35) polskiej ustawy z dnia 11 marca 1932 r. o ustroju szkolnictwa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 389) jako też inne pozostające w sprzeczności przepisy, w szczególności rozporządzenie z dnia 21 listopada 1933 r. o organizacji szkolnictwa zawodowego (Dziennik Urzędowy Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Nr. 15 poz. 202) tracą moc z upływem dnia 30 czerwca 1941 r.

Krakau (Kraków), dnia 29 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung
zur Einführung des Deutschen Luftrechts im Generalgouvernement.

Vom 29. April 1941.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich im Einvernehmen mit dem Reichsminister der Luftfahrt und Oberbefehlshaber der Luftwaffe:

§ 1

(1) Für das Gebiet des Generalgouvernements werden in ihrer jeweiligen Fassung eingeführt:

1. das Luftverkehrsgesetz in der Fassung der Bekanntmachung vom 21. August 1936 (Reichsgesetzbl. I S. 653) und des Gesetzes zur Änderung und Ergänzung des Luftverkehrsgesetzes vom 27. September 1938 (Reichsgesetzbl. I S. 1246);
2. die Verordnung über Luftverkehr vom 21. August 1936 (Reichsgesetzbl. I S. 659) in der Fassung der Verordnungen vom 31. März und 12. Juli 1937 (Reichsgesetzbl. I S. 432, 815) und vom 30. September 1938 (Reichsgesetzbl. I S. 1327);
3. das Gesetz über die Befugnisse der Luftfahrtbehörden bei Ausübung der Luftaufsicht (Luftaufsichtsgesetz) vom 1. Februar 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 131) nebst der Durchführungsverordnung vom 1. Februar 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 134);
4. Artikel 1 des Gesetzes über die Reichsluftfahrtverwaltung vom 15. Dezember 1933 (Reichsgesetzbl. I S. 1077) sowie die Verordnung über den Reichswetterdienst vom 6. April 1934 (Reichsgesetzbl. I S. 301);
5. Artikel 2 des Zweiten Gesetzes zur Änderung und Ergänzung des Luftverkehrsgesetzes vom 29. Juli 1936 (Reichsgesetzbl. I S. 582);
6. das Gesetz zur Durchführung des Ersten Abkommens zur Vereinheitlichung des Luftprivatrechts vom 15. Dezember 1933 (Reichsgesetzbl. I S. 1079);
7. das Gesetz über die Unzulässigkeit der Sicherungsbeschlagnahme von Luftfahrzeugen vom 17. März 1935 (Reichsgesetzbl. I S. 385);
8. die Verordnung über das Verbot des gesamten Luftverkehrs über deutschem Hoheitsgebiet vom 1. September 1939 (Deutscher Reichs- und Preuss. Staatsanzeiger Nr. 202 vom 1. September 1939).

Rozporządzenie
celem wprowadzenia niemieckiego prawa lotniczego w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 29 kwietnia 1941 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam w porozumieniu z Ministrem Rzeszy Żeglugi Powietrznej i Naczelnym Dowódcą Sił Lotniczych:

§ 1

(1) Dla obszaru Generalnego Gubernatorstwa wprowadza się w ich brzmieniu każdorazowym:

1. ustawę o komunikacji powietrznej w brzmieniu obwieszczenia z dnia 21 sierpnia 1936 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 653) i ustawy celem zmiany i uzupełnienia ustawy o komunikacji powietrznej z dnia 27 września 1938 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1246);
2. rozporządzenie o komunikacji powietrznej z dnia 21 sierpnia 1936 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 659) w brzmieniu rozporządzeń z dnia 31 marca i 12 lipca 1937 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 432, 815) i z dnia 30 września 1938 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1327);
3. ustawę o uprawnieniach władz żeglugi powietrznej przy wykonywaniu nadzoru lotniczego (ustawa nadzoru lotniczego) z dnia 1 lutego 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 131) wraz z rozporządzeniem wykonawczym z dnia 1 lutego 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 134);
4. artykuł 1 ustawy o zarządzie żeglugi powietrznej Rzeszy z dnia 15 grudnia 1933 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1077) oraz rozporządzenie o służbie meteorologicznej Rzeszy z dnia 6 kwietnia 1934 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 301);
5. artykuł 2 drugiej ustawy celem zmiany i uzupełnienia ustawy o komunikacji powietrznej z dnia 29 lipca 1936 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 582);
6. ustawę celem przeprowadzenia pierwszego układu dla ujednostajnienia prywatnego prawa lotniczego z dnia 15 grudnia 1933 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1079);
7. ustawę o niedopuszczalności konfiskaty statków powietrznych celem zabezpieczenia z dnia 17 marca 1935 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 385);
8. rozporządzenie o zakazie wszelkiej komunikacji powietrznej nad obszarem suwerenności niemieckiej z dnia 1 września 1939 r. (Dziennik Państwowy Rzeszy Niemieckiej i Prus Nr. 202 z dnia 1 września 1939 r.).

(2) Können die im Abs. 1 genannten Vorschriften im Generalgouvernement nicht unmittelbar angewendet werden, so sind sie sinngemäss anzuwenden.

§ 2

Im einzelnen gelten folgende Besonderheiten:

A. Luftverkehrsgesetz vom 21. August 1936 und 27. September 1938 (Reichsgesetzbl. 1936 I S. 653 u. 1938 I S. 1246).

a) Der § 3 des Luftverkehrsgesetzes ist im Generalgouvernement in folgender Fassung anzuwenden:

„Ein Luftfahrzeug wird in die Luftfahrzeugrolle nur eingetragen, wenn es im ausschliesslichen Eigentum deutscher Staatsangehöriger oder deutscher Volkszugehöriger steht. Ihnen werden gleichgeachtet Offene Handelsgesellschaften und Kommanditgesellschaften sowie Kommanditgesellschaften auf Aktien, wenn die persönlich haftenden Gesellschafter sämtlich deutsche Staatsangehörige oder deutsche Volkszugehörige sind; andere Handelsgesellschaften, eingetragene Genossenschaften und juristische Personen, wenn sie ihren Sitz im Deutschen Reich haben oder im Generalgouvernement nach deutschem Recht errichtet sind."

b) Der § 10 e des Luftverkehrsgesetzes ist in folgender Fassung anzuwenden:

„Die Versagung der Baugenehmigung auf Grund der Vorschriften dieses Gesetzes oder ihre Erteilung mit Auflagen sowie Anordnungen des Luftamtes nach § 10 d Abs. 2 können von denjenigen, deren Rechte unmittelbar betroffen werden, durch Beschwerde angefochten werden. Über die Beschwerde entscheidet die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) im Einvernehmen mit dem Reichsminister der Luftfahrt und Oberbefehlshaber der Luftwaffe. Die Beschwerde ist binnen 2 Wochen nach Zustellung der Entscheidung oder Anordnung schriftlich der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Innere Verwaltung) einzureichen."

c) Der § 10 h des Luftverkehrsgesetzes ist in folgender Fassung anzuwenden:

„Anlagen, die bei Inkrafttreten dieses Gesetzes oder vor der Genehmigung eines Flughafens schon bestanden haben, können völlig oder teilweise durch das im § 15 festgelegte Verfahren und mit den dort genannten Wirkungen beschlagnahmt werden."

d) Der Umfang der im § 11 Abs. 4 des Luftverkehrsgesetzes vorgesehenen Verpflichtung und die Höhe der Vergütung werden im Streitfall vom Reichsminister der Luftfahrt und Oberbefehlshaber der Luftwaffe und der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Post) festgesetzt. Die Entscheidung ist endgültig.

e) Der § 15 des Luftverkehrsgesetzes ist in folgender Fassung anzuwenden:

„1. Bei öffentlichem Bedürfnis können Grundstücke und Rechte an Grundstücken für Zwecke der Luftfahrt zugunsten des

(2) O ile w Generalnym Gubernatorstwie nie można bezpośrednio stosować przepisów, wymienionych w ustępie 1, należy je stosować analogicznie.

§ 2

W szczególności obowiązują następujące szczegóły:

A. Ustawy komunikacji powietrznej z dnia 21 sierpnia 1936 r. i z dnia 27 września 1938 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. 1936 r. I str. 653 i 1938 r. I str. 1246).

a) § 3 ustawy o komunikacji powietrznej należy w Generalnym Gubernatorstwie stosować w następującym brzmieniu:

„Statek powietrzny wpisuje się do rejestru statków powietrznych tylko, jeżeli jest wyłączną własnością obywateli niemieckich lub przynależnych do Narodu Niemieckiego. Jawne spółki handlowe i spółki komandytowe jak również spółki komandytowe na akcje, uważa się za im równe, jeżeli osobiście odpowiedzialni spólnicy są wszyscy obywatelami niemieckimi lub przynależnymi do Narodu Niemieckiego; inne spółki handlowe, zarejestrowane spółdzielnie i osoby prawne, jeżeli siedzibę swoją mają w Rzeszy Niemieckiej lub jeżeli w Generalnym Gubernatorstwie założone są według prawa niemieckiego."

b) § 10 e ustawy o komunikacji powietrznej należy stosować w następującym brzmieniu:

„Odmowa zezwolenia na budowę na podstawie przepisów niniejszej ustawy albo jego udzielenie z nałożeniami, jak również zarządzenia „Luftamt" po myśli § 10 d ust. 2 mogą być zaczepione w drodze zażalenia przez te osoby, których prawa bezpośrednio zostają dotknięte. O zażaleniu rozstrzyga Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Spraw Wewnętrznych) w porozumieniu z Ministrem Rzeszy Żeglugi Powietrznej i Naczelnym Dowódcą Sił Lotniczych. Zażalenie należy wnieść na piśmie w ciągu 2 tygodni po doręczeniu decyzji lub zarządzenia do Rządu Generalnego Gubernatorstwa (Głównego Wydziału Spraw Wewnętrznych)".

c) § 10 h ustawy o komunikacji powietrznej należy stosować w następującym brzmieniu:

„Urządzenia, które już istniały przy wejściu w życie niniejszej ustawy lub przed zezwoleniem na lotnisko, mogą być skonfiskowane całkowicie lub częściowo w drodze postępowania, ustalonego w § 15 i ze skutkami tam wymienionymi".

d) Rozmiar zobowiązania, przewidzianego w § 11 ust. 4 ustawy o komunikacji powietrznej oraz wysokość wynagrodzenia, ustanawia w razie sporu Minister Rzeszy Żeglugi Powietrznej i Naczelny Dowódca Sił Lotniczych oraz Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Poczty). Decyzja jest ostateczna.

e) § 15 ustawy o komunikacji powietrznej należy stosować w brzmieniu następującym:

„1. W razie potrzeby publicznej mogą być dla celów żeglugi powietrznej skonfiskowane nieruchomości oraz prawa na nierucho-

Reichsministers der Luftfahrt und Oberbefehlshabers der Luftwaffe beschlagnahmt werden. Die endgültige Entscheidung über den Umfang der Beschlagnahme trifft der Reichsminister der Luftfahrt und Oberbefehlshaber der Luftwaffe im Benehmen mit der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft — Abteilung Treuhandstelle).

2. Mit der Beschlagnahme verlieren die bisher Berechtigten die Verfügungsbefugnis über das beschlagnahmte Vermögen. Die Regelung der Art und des Umfanges der Entschädigung bleibt vorbehalten. Der Wert des beschlagnahmten Vermögens ist alsbald nach erfolgter Beschlagnahme unter Beiziehung von Sachverständigen festzustellen.

3. Die Beschlagnahme wird durch schriftliche Verfügung angeordnet. Im übrigen richtet sich das Verfahren nach § 2 Abs. 1 Satz 2 und § 2 Abs. 2, § 5, § 11 Abs. 1 Satz 2 und § 11 Abs. 2 und 3 der Verordnung über die Beschlagnahme von privatem Vermögen im Generalgouvernement vom 24. Januar 1940 (VBlGG. I S. 23).

4. Unter der gleichen Voraussetzung können dem Eigentum und sonstigen Rechten an Grundstücken Beschränkungen auferlegt werden, die auch in der Kennzeichnung von Orten für die Luftfahrt bestehen können.

5. Über die Zulässigkeit der Inanspruchnahme von fremden Grundstücken zur Ausführung von Vorarbeiten trifft der zuständige Kreishauptmann (Stadthauptmann) auf Antrag der Reichsluftfahrtbehörden die erforderlichen Anordnungen."

f) Die im § 16 Abs. 1 des Luftverkehrsgesetzes genannten Rechte kann der Reichsminister der Luftfahrt und Oberbefehlshaber der Luftwaffe im Benehmen mit der Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Wirtschaft — Abteilung Treuhandstelle) durch Erklärung gegenüber dem Berechtigten durch das im § 15 festgelegte Verfahren und mit den dort genannten Wirkungen beschlagnahmen.

g) Im § 20 des Luftverkehrsgesetzes tritt an Stelle des § 254 BGB. der Artikel 158 Abs. 2 des Polnischen Gesetzbuches der Schuldverhältnisse vom 27. Oktober 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 82 Pos. 598).

h) Der § 24 Abs. 2 und 3 des Luftverkehrsgesetzes ist in folgender Fassung anzuwenden:

„(2) Die Geldrente ist 3 Monate vorauszuzahlen. Der Anspruch auf Geldrente wird nicht dadurch ausgeschlossen, dass ein Dritter dem Berechtigten Unterhalt zu gewähren hat. Für die Geldrente gelten die Bestimmungen der Artikel 163 Abs. 1 und 2, 164 Abs. 1 und 2 und 594 Satz 1 des Polnischen Gesetzbuches der Schuldverhältnisse vom 27. Oktober 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 82 Pos. 598) sowie die Artikel 355 Nr. 2 und 575 Abs. 1 und 2 der Polnischen Zivilprozessordnung in der Fassung der Bekanntmachung des polnischen Justizministers vom 1. Dezember 1932 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 112 Pos. 934).

mościach na rzecz Ministra Rzeszy Żeglugi Powietrznej i Naczelnego Dowódcy Sił Lotniczych. Ostateczną decyzję o rozmiarze konfiskaty wydaje Minister Rzeszy Żeglugi Powietrznej i Naczelny Dowódca Sił Lotniczych w porozumieniu z Rządem Generalnego Gubernatorstwa (Głównym Wydziałem Gospodarki — Wydziałem Powierniczym).

2. Z chwilą konfiskaty tracą dotychczasowo uprawnieni prawo rozporządzania skonfiskowanym majątkiem. Zastrzega się uregulowanie sposobu i rozmiaru odszkodowania. Wartość skonfiskowanego majątku należy zaraz po dokonanej konfiskacie ustalić za przybraniem biegłych.

3. Konfiskatę zarządza się pisemnym rozporządzeniem. Zresztą postępowanie odbywa się według § 2 ust. 1 zdanie 2 i § 2 ust. 2, § 5, § 11 ust. 1 zdanie 2 i § 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia o konfiskacie majątku prywatnego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 24 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 23).

4. Pod tym samym założeniem mogą być co do własności i pozostałych praw na nieruchomościach nałożone ograniczenia, które również mogą polegać w oznaczeniu miejscowości dla żeglugi powietrznej.

5. O dopuszczalności korzystania z obcych nieruchomości celem przeprowadzenia robót wstępnych, wydaje Starosta Powiatowy (Miejski) na wniosek władz Żeglugi Powietrznej Rzeszy potrzebne zarządzenia".

f) Prawa, wymienione w § 16 ust. 1 ustawy o komunikacji powietrznej, może Minister Rzeszy Żeglugi Powietrznej i Naczelny Dowódca Sił Lotniczych w porozumieniu z Rządem Generalnego Gubernatorstwa (Głównym Wydziałem Gospodarki — Wydziałem Powierniczym) skonfiskować oświadczeniem wobec uprawnionego w drodze postępowania, ustalonego w § 15 i ze skutkami tam wymienionymi.

g) W § 20 ustawy o komunikacji powietrznej wchodzi w miejsce § 254 Niem. Kod. Cyw. artykuł 158 ust. 2 polskiego Kodeksu Zobowiązań z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 598).

h) § 24 ust. 2 i 3 ustawy o komunikacji powietrznej należy stosować w brzmieniu następującym:

„(2) Renta pieniężna winna być wypłacona za 3 miesiące z góry. Roszczenie o rentę pieniężną nie jest wykluczone przez to, że osoba trzecia winna uprawnionemu udzielać utrzymania. Co do renty pieniężnej obowiązują postanowienia artykułów 163 ust. 1 i 2, 164 ust. 1 i 2 i 594 zdanie 1 polskiego Kodeksu Zobowiązań z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 598) jako też artykuły 355 p. 2 i 575 ust. 1 i 2 polskiego Kodeksu Postępowania Cywilnego w brzmieniu obwieszczenia polskiego Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112 poz. 934).

(3) Die Rechte aus Artikel 163 Abs. 1 und 2 des Polnischen Gesetzbuches der Schuldverhältnisse gelten entsprechend für Schuldtitel des Artikels 527 Nr. 1 und 5 der Polnischen Zivilprozessordnung in der Fassung der Bekanntmachung des polnischen Justizministers vom 1. Dezember 1932."

i) Der § 25 Abs. 3 des Luftverkehrsgesetzes ist in folgender Fassung anzuwenden:

„Im übrigen richtet sich die Verjährung nach den Vorschriften des Titels IV, Abschnitt VII (Art. 273 bis 287) des Polnischen Gesetzbuches der Schuldverhältnisse vom 27. Oktober 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 82 Pos. 598)."

k) Im § 28 des Luftverkehrsgesetzes tritt an Stelle der Worte

„unberührt bleiben die reichsrechtlichen Vorschriften"

die Fassung:

„Unberührt bleiben die Vorschriften des Polnischen Gesetzbuches der Schuldverhältnisse und die anderen im Generalgouvernement geltenden Vorschriften."

(1) Das im § 29 des Luftverkehrsgesetzes eingeräumte Vorrecht der Befreiung von der Pflicht zum Abschluss einer Haftpflichtversicherung gilt auch dann, wenn Halter oder Unternehmer das Generalgouvernement ist.

B. Luftaufsichtsgesetz nebst Durchführungsverordnung vom 1. Februar 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 131 u. 134).

a) Der § 1 des Luftaufsichtsgesetzes und der § 4 der Durchführungsverordnung dazu gelten mit der Massgabe, dass Verordnungen der Luftfahrtbehörden für das Generalgouvernement als „Anordnungen" zu erlassen sind.

b) Der § 5 der Durchführungsverordnung ist in folgender Fassung anzuwenden:

(1) Die Anordnungen müssen

1. die Überschrift Anordnung tragen;
2. auf die Bestimmung, auf Grund derer sie erlassen sind, hinweisen;
3. den örtlichen Geltungsbereich enthalten;
4. die einschlägige Strafbestimmung des § 31 des Luftverkehrsgesetzes in der Fassung vom 21. August 1936 (Reichsgesetzbl. I S. 653) und vom 27. September 1938 (Reichsgesetzbl. I S. 1246) angeben;
5. das Datum enthalten, unter dem sie erlassen sind;
6. die Behörde bezeichnen, die die Anordnung erlassen hat;
7. im „Verordnungsblatt für das Generalgouvernement" verkündet werden;
8. in dringenden Ausnahmefällen kann die Verkündung durch Rundfunk geschehen; die Anordnung ist unter Hinweis auf die erfolgte Verkündung durch Rundfunk unverzüglich im „Verordnungsblatt für das Generalgouvernement" im Wortlaut bekanntzugeben.

(3) Prawa z artykułu 163 ust. 1 i 2 polskiego Kodeksu Zobowiązań obowiązują odpowiednio odnośnie do tytułów egzekucyjnych z artykułu 527 p. 1 i 5 polskiego Kodeksu Postępowania Cywilnego w brzmieniu obwieszczenia polskiego Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 grudnia 1932 r.".

i) § 25 ust. 3 ustawy o komunikacji powietrznej należy stosować w brzmieniu następującym:

„Zresztą do przedawnienia mają zastosowanie przepisy tytułu IV, rozdział VII (art. 273 do 287) polskiego Kodeksu Zobowiązań z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 598)."

k) W § 28 ustawy o komunikacji powietrznej wchodzi w miejsce słów

„nienaruszone pozostają przepisy prawne Rzeszy"

brzmienie:

„nienaruszone pozostają przepisy polskiego Kodeksu Zobowiązań oraz inne w Generalnym Gubernatorstwie obowiązujące przepisy".

(1) Przyznany w § 29 ustawy o komunikacji powietrznej przywilej uwolnienia od obowiązku do zawarcia ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej obowiązuje również wtedy, jeżeli posiadaczem bezpośrednim lub przedsiębiorcą jest Generalne Gubernatorstwo.

B. Ustawa o nadzorze lotniczym wraz z rozporządzeniem wykonawczym z dnia 1 lutego 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 131 i 134).

a) § 1 ustawy o nadzorze lotniczym i § 4 odnośnego rozporządzenia wykonawczego obowiązują z tym, że rozporządzenia władz żeglugi powietrznej dla Generalnego Gubernatorstwa winny być wydane jako „zarządzenia".

b) § 5 rozporządzenia wykonawczego należy stosować w następującym brzmieniu:

(1) Zarządzenia muszą

1. nosić napis zarządzenie;
2. wskazywać postanowienie, na podstawie którego zostało wydane;
3. zawierać miejscowy zakres mocy obowiązującej;
4. podać odnośne postanowienie karne § 31 ustawy o komunikacji powietrznej w brzmieniu z dnia 21 sierpnia 1936 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 653) i z dnia 27 września 1938 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1246);
5. zawierać datę, pod którą zostały wydane;
6. określać władzę, która wydała zarządzenie;
7. być ogłoszone w „Dzienniku Rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa";
8. w nagłych wypadkach wyjątkowych może ogłoszenie nastąpić przez radio; zarządzenie należy bezzwłocznie podać do wiadomości w „Dzienniku Rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa" w brzmieniu dosłownym i z powołaniem się na dokonane przez radio ogłoszenie.

(2) Anordnungen treten, soweit in ihnen nichts anderes bestimmt ist, eine Woche nach dem Tag ihrer Verkündung in Kraft.

(3) Anordnungen, die keine Beschränkung der Geltungsdauer enthalten, treten 10 Jahre nach Erlass ausser Kraft.

(4) Anordnungen sollen in den „Nachrichten für Luftfahrer“ abgedruckt werden.

c) Der § 9 der Durchführungsverordnung ist in folgender Fassung anzuwenden:

„Das Zwangsgeld und die Zwangshaft werden auf Ersuchen der Luftfahrtbehörde durch die deutsche Polizeibehörde vollstreckt, in deren Bezirk der Betroffene wohnt oder sich für die Dauer aufhält.“

(2) Zarządzenia, o ile w nich nie postanowiono inaczej, wchodzą w życie w tydzień po dniu ich ogłoszenia.

(3) Zarządzenia, które nie zawierają żadnego ograniczenia trwania mocy obowiązującej, tracą ją po 10 latach po ich wydaniu.

(4) Zarządzenia winny być zamieszczone w „Wiadomościach Lotniczych“.

c) § 9 rozporządzenia wykonawczego należy stosować w następującym brzmieniu:

„Grzywnę i areszt celem zmuszenia wykonuje na żądanie władzy żeglugi powietrznej niemiecka władza policyjna, w której obwodzie dotknięty mieszka lub stale przebywa“.

C. Zweites Gesetz zur Änderung und Ergänzung des Luftverkehrsgesetzes vom 29. Juli 1936 (Reichsgesetzbl. I S. 582).

Der Artikel 2 Abs. 2 des Zweiten Gesetzes zur Änderung und Ergänzung des Luftverkehrsgesetzes ist in folgender Fassung anzuwenden:

„Der Reichsminister der Luftfahrt und Oberbefehlshaber der Luftwaffe erlässt die zur Durchführung dieses Artikels erforderlichen Rechts- und Verwaltungsvorschriften im Einvernehmen mit dem Generalgouverneur.“

C. Druga ustawa celem zmiany i uzupełnienia ustawy o komunikacji powietrznej z dnia 29 lipca 1936 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 582).

Artykuł 2 ust. 2 drugiej ustawy celem zmiany i uzupełnienia ustawy o komunikacji powietrznej należy stosować w następującym brzmieniu:

„Minister Rzeszy Żeglugi Powietrznej i Naczelny Dowódca Sił Lotniczych wydaje w porozumieniu z Generalnym Gubernatorem wymagane celem wykonania tego artykułu przepisy prawne i administracyjne.“

D. Gesetz zur Durchführung des Ersten Abkommens zur Vereinheitlichung des Luftprivatrechts vom 15. Dezember 1933 (Reichsgesetzbl. I S. 1079).

Der § 1 des Gesetzes zur Durchführung des Ersten Abkommens zur Vereinheitlichung des Luftprivatrechts ist in folgender Fassung anzuwenden:

„Bei Tötung, Körperverletzung oder gesundheitlichen Beschädigungen von Reisenden bestimmt sich der Kreis der Ersatzberechtigten, der Gegenstand der Ersatzpflicht und die Art der Ersatzleistung in den Fällen des Artikels 17 des Ersten Abkommens zur Vereinheitlichung des Luftprivatrechts nach den §§ 21, 22 und 24 des Luftverkehrsgesetzes, in den Fällen des Artikels 25 nach den Vorschriften des Polnischen Gesetzbuches der Schuldverhältnisse vom 27. Oktober 1933 (Gesetzblatt der Republik Polen Pos. 82 Nr. 598).“

D. Ustawa celem wykonania pierwszego układu celem ujednostajnienia prywatnego prawa lotniczego z dnia 15 grudnia 1933 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1079).

§ 1 ustawy celem wykonania pierwszego układu celem ujednostajnienia prywatnego prawa lotniczego należy stosować w następującym brzmieniu:

„W wypadkach pozbawienia życia, uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia pasażerów określa się koło uprawnionych do odszkodowania, przedmiot obowiązku odszkodowania i rodzaj odszkodowania w wypadkach artykułu 17 pierwszego układu celem ujednostajnienia prywatnego prawa lotniczego według §§ 21, 22 i 24 ustawy o komunikacji powietrznej, w wypadkach zaś artykułu 25 według przepisów polskiego Kodeksu Zobowiązań z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 598).“

E. Gesetz über die Unzulässigkeit der Sicherungsbeschlagnahme von Luftfahrzeugen vom 17. März 1935 (Reichsgesetzbl. I S. 385).

Der § 3 Abs. 3 des Gesetzes über die Unzulässigkeit der Sicherungsbeschlagnahme von Luftfahrzeugen ist in folgender Fassung anzuwenden:

„Im übrigen bewendet es sich bei den Vorschriften der Artikel 842 Abs. 2 und 845 Abs. 1 der Polnischen Zivilprozessordnung in der Fassung der Bekanntmachung des polnischen Justizministers vom 1. Dezember 1932 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 112 Pos. 934).“

E. Ustawa o niedopuszczalności konfiskaty statków powietrznych celem zabezpieczenia z dnia 17 marca 1935 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I S. 385).

§ 3 ust. 3 ustawy o niedopuszczalności konfiskaty statków powietrznych celem zabezpieczenia należy stosować w następującym brzmieniu:

„Zresztą mają zastosowanie przepisy artykułów 842 ust. 2 i 845 ust. 1 polskiego Kodeksu Postępowania Cywilnego w brzmieniu obwieszczenia polskiego Ministra Sprawiedliwości z dnia 1 grudnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 934).“

§ 3

(1) Die Verwaltung der Luftfahrt im Gebiete des Generalgouvernements wird vom Luftgaukommando II (Luftamt) in Posen und vom Luftgaukommando VIII (Luftamt) in Breslau wahrgenommen.

(2) Dem Bezirk des Luftamtes Posen (Aussenstelle Warschau) werden zugeteilt:

1. der Distrikt Warschau,
2. vom Distrikt Radom die kreisfreie Stadt Petrikau, die Kreishauptmannschaften Petrikau, Tomaszow und Konskie, die kreisfreie Stadt Radom sowie die Kreishauptmannschaften Radom und Ilza,
3. vom Distrikt Lublin die Kreishauptmannschaften Pulawy, Radzyn, Biala-Podlaska und Chelm sowie die kreisfreie Stadt Lublin und die Kreishauptmannschaft Lublin.

(3) Dem Bezirk des Luftamtes Breslau (Aussenstelle Krakau) werden zugeteilt:

1. der Distrikt Krakau,
2. die Distrikte Radom und Lublin, soweit sie nicht dem Luftamt Posen (Aussenstelle Warschau) zugeteilt sind (Abs. 2).

§ 4

Die nach den bisherigen Vorschriften im Generalgouvernement erteilten behördlichen Genehmigungen und Zulassungen auf dem Gebiete der Luftfahrt treten ausser Kraft. Die Wiedererteilung bestimmt sich nach den neuen Vorschriften.

§ 5

(1) Diese Verordnung tritt am 1. Juni 1941 in Kraft.

(2) Im gleichen Zeitpunkt tritt das gesamte polnische Luftrecht ausser Kraft.

Krakau, den 29. April 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 3

(1) Zarząd żeglugi powietrznej na obszarze Generalnego Gubernatorstwa sprawuje „Luftgaukommando II (Luftamt)“ w Posen i „Luftgaukommando VIII (Luftamt)“ w Breslau.

(2) Do obwodu „Luftamt Posen“ (Ekspozytura Warschau (Warszawa) przydziela się:

1. Okręg Warschau (Warszawa),
2. z Okręgu Radom miasto wydzielone Petrikau (Piotrków), Starostwa Powiatowe Petrikau (Piotrków), Tomaschow (Tomaszów) i Konskie (Końskie), miasto wydzielone Radom jako też Starostwa Powiatowe Radom oraz Ilza (Iłża),
3. z Okręgu Lublin Starostwa Powiatowe Pulawy (Puławy), Radzyn (Radzyń), Biała-Podlaska (Biała-Podlaska) i Chelm (Chełm) jako też miasto wydzielone Lublin i Starostwo Powiatowe Lublin.

(3) Do obwodu „Luftamt Breslau“ (Ekspozytury Krakau (Kraków) przydziela się:

1. Okręg Krakau (Kraków),
2. Okręgi Radom i Lublin, o ile nie zostały do „Luftamt Posen“ (Ekspozytury Warschau (Warszawa) przydzielone (ust. 2).

§ 4

Udzielone według dotychczasowych przepisów w Generalnym Gubernatorstwie zezwolenia i dopuszczenia władz w dziedzinie żeglugi powietrznej tracą swą moc. Ponowne udzielenie określa się według nowych przepisów.

§ 5

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1941 r.

(2) Równocześnie traci swą moc całe polskie prawo lotnicze.

Krakau (Kraków), dnia 29 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Zweite Verordnung

über Aufenthaltsbeschränkungen im Generalgouvernement.

Vom 29. April 1941.

Artikel 1.

In der Verordnung über Aufenthaltsbeschränkungen im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 288) wird nach § 4 folgender Paragraph 4 a eingefügt:

§ 4 a

(1) Wer den Anordnungen, die auf Grund dieser Verordnung erlassen sind, zuwiderhandelt, wird im Verwaltungsstrafverfahren gemäss der Verordnung über das Verwaltungsstrafverfahren im Generalgouvernement vom 13. September 1940 (VBlGG. I S. 300) bestraft.

(2) Den Strafbescheid erlässt der Kreishauptmann (Stadthauptmann).

Drugie rozporządzenie

o ograniczeniach pobytu w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 29 kwietnia 1941 r.

Artykuł 1.

W rozporządzeniu o ograniczeniach pobytu w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 288) wstawia się po § 4 następujący paragraf 4a:

§ 4a

(1) Kto wykracza przeciw zarządzeniom, wydanym na podstawie niniejszego rozporządzenia, karany będzie w postępowaniu karno-administracyjnym stosownie do rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 13 września 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 300).

(2) Orzeczenie karne wydaje Starosta Powiatowy (Miejski).

(3) Erscheint eine Bestrafung im Verwaltungsstrafverfahren nicht ausreichend, so gibt der Kreishauptmann (Stadthauptmann) die Sache an die deutsche Anklagebehörde ab. Das Gericht kann auf Gefängnis und Geldstrafe bis 10 000 Zloty oder auf eine dieser Strafen erkennen.

In besonders schweren Fällen kann statt auf Gefängnis auf Zuchthaus erkannt werden.

Artikel 2.

Diese Verordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 29. April 1941.

Der Generalgouverneur
Frank

(3) Jeżeli ukaranie w postępowaniu karno-administracyjnym okazuje się niewystarczającym, to Starosta Powiatowy (Miejski) odstępuje sprawę niemieckiej władzy oskarżenia. Sąd orzec może karę więzienia i grzywnę do 10 000 złotych lub jedną z tych kar.

W szczególnie ciężkich wypadkach orzec można zamiast kary więzienia karę ciężkiego więzienia.

Artykuł 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krakau (Kraków), dnia 29 kwietnia 1941 r.

Generalny Gubernator
Frank

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20 Regierungsgebäude Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H. Krakau, Poststrasse 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Halbjährlich Zloty 28.80 (RM 14.40) einschliesslich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der 8 seitige Bogen zu Zloty 0.60 (RM 0.30). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschliessfach 110. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text massgebend. Zitierweise: VBlGG (früher: Verordnungsblatt GGP I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau (Kraków) 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau (Kraków), Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: półrocznie złotych 28,80 (RM 14,40) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie za 8-stronicowy arkusz po złotych 0,60 (RM 0,30). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau (Warszawa) Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki.
Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).